

mærksom paa, at det er ganske rigtigt, at der ofte er foreslaaet meget høiere Gager for de danske Embedsmænd fra Regeringens end fra Folkethingets eller i det Hele taget fra Folke-repræsentationens Side, og det er i sin Orden, at de faae deres Correctiv gennem Thinget, og det er at haabe, at der bliver tilveiebragt Enighed i denne Sag. Her foreligger imidlertid noget heelt forskjelligt derfra, idet det er Folkerepræsentationen, Althinget, der har foreslaaet høie Gager, og derimod Regeringen, der har holdt igjen. Det er det, som har ledet mig til at troe, at der dog, da Althinget, som den ærede Rigsdagmand for Holbæk Amts Egen Valgfreds (Tscherning) bemærkede, bedst maa kjende disse Forhold, maa være Noget deri; thi som sagt det er Althinget, som fordrer de høie Gager, og det er Ministeriet, som siger, de ere for høie, vi kunne ikke gaae saa vidt. Søvrigt maa jeg gjentage, hvad jeg før sagde, at der desværre ikke er megen Næmhelighed for, at den Tingenes Tilstand snart vil indtræde, at det Hele gaaer over til Island selv. Naar det ærede Udvalg havde sat sig ind i denne Sag, havde gjenneingaaet Forhandlingerne mellem Regeringen og Althinget, saa vilde det have seet, at der, som sagt, gaaes ud fra ganske forskjellige Forudsætninger i Althinget og i Kjøbenhavn. Jeg mener derfor, at det, skjøndt det demnegang ikke kan blive anderledes, er beklageligt, at Embedsmændene paa Island ikke kunne faae et Gagetillæg analogt med det, som Embedsmændene her i Danmark forhaabentlig ville faae, men jeg haaber — og det er derfor, jeg har taget Ordet — at dette vil kunne rettes til næste Session.

A. Sage: Jeg skal ikke sige mange Ord til en Forhandling, som forekommer mig temmelig ørfesløs, og som jeg ikke troede vilde have udspondet sig saa langt, som Tilfældet har været; thi efterat vi havde hørt den ærede Ordførers Udtalelser og den ærede Justitsministers Svar, maatte jeg antage, at Sagen var tilende. Jeg vil tillade mig at gjøre opmærksom paa, at jeg ikke troer, at det, der blev ytret af den høitærede Indenrigsminister, er saa ganske rigtigt ligeoverfor denne Sag. Vi ere jo gaaede ud fra, at det kunde være paa

Tide, at Regeringen her kom til at gjøre et Forslag om at faae Island udfikst fra den finantzielle Bestyrelse, der hidtil har bestaaet. Derksom det var muligt for Regeringen at komme til et Arrangement, som var passende for begge Sider, saa er det for det Første min Mening, at dette meest vilde bidrage til Islands Opkomst, og at det derfor vilde være en fra vort Standpunkt fornuftig Ordning af Sagen, da vi dog altid have været enige om, at vi ikke herfra paa en nogenlunde fyldestgjørende Maade kunne bestyre Islands finantzielle Anliggender; men naar man tænker paa at gjøre et saadant Forsøg, saa vilde det aabenbart være urigtigt, om man vedtog denne Lov, selv i en forandret Skikkelse, og derved allerede slog en saa vigtig Deel af Islands finantzielle Anliggender fast. Vil man tænke paa en Ordning, saa er det aabenbart bedre, synes mig, at man hjælper sig igjennem paa den Maade, som den høitærede Justitsminister i Overensstemmelse med Udvalgets Ordfører har ordnet Sagen. Jeg behøver ikke at gjentage Noget af, hvad der saa ofte er udtalt med Hensyn til vore Forhold til Island. Jeg vil blot ønske, at det maa staae i Regeringens Magt at komme til en Ordning af disse Forhold paa en Maade, som kan være til Nytte for Island uden at være til Skade for os. Det er naturligtvis overflødigt her at tilføie et eneste Ord angaaende Embedsmændenes Loyalitet. Vi betale Embedsmændene deres Gage og de ere altsaa betalte Medlemmer af Samfundet for, om man vil, at være de loyaleste af samme. Søvrigt veed jeg ikke, at noget Medlem her i Salen er nøie inde i, hvad Islænderne egentlig ønske eller tænke paa med Hensyn til en mulig Forandring af Forholdet mellem denne Koloni og Møderlandet, og jeg troer derfor, at alle Ytringer af den Art ere aldeles spildte og neppe fortjene noget Svar.

Tscherning: Det er blevet fremhævet her, at et Fleertal i Althinget snarere fandt de foreslaaede Lønningsfætter for lave end for høie. Deri ligger en Grund mere for Thinget til at være forsigtigt i saa Henseende, og naar man nu ikke kan beslutte sig til at følge Regeringens Anthyndning, saa vil ikke let Noget